

POZIMI IZ ŠOLE

Konec šole! Knjige v sneg!
S kepami se v boj spustimo!
Lačni nismo — kaj za to,
če kosilo zamudimo!

Mati nam bo jutri spet
točno skuhalo kosilo,
zunaj pa bo, fantje, že
morda kot iz škafa lilo.

Kaj pri hudem mrazu ni mogoče?

Pri 25° C pod ničlo ne moremo več fotografirati, pa tudi drsati se ne moremo. Pri še nižji temperaturi nam pa odpoveata tudi živosrebrni barometer in termometer, petrolej v svetilki zamrzne in električne žepne svetilke ne svetijo več. Pri mrazu 30° odpovedo v skoro vseh primerih tudi radio - aparati, ki niso priključeni na električni tok, ker odpovedo baterije, ki jih je treba s špiritovim plamenom šele ogreti. Papir postane v takem mrazu trd in krhek in se lomi, steklo postane manj prozorno, prsti na rokah in nogah nas prično skeleti, ker pritiskajo nohti na občutljivo kožo. Pri 40° mraza ne smemo na prostem

več dihati, lahko bi si nakopali težka prehladna obolenja, ker pride zrak premalo ogret v naša pljuča. Pri 50° pa že prav težko hodimo, ker čutimo velike bolečine v sklepih, to pa zaradi tega, ker se kosti, ki imajo prav malo krvi, hitreje ohladi in se zato tudi hitreje skrčijo kakor pa okolišna staničje, ki vsebuje več krvi. Skratka, vse življenje je pri takih nizkih temperaturah, ki jih pa v splošnem dožive le polarni raziskovalci, skrajno neprijetno in čisto drugačno. Naposled lahko še omenimo, da se pri hudem mrazu tudi kepati ne moremo več, ker se sneg zaradi pomanjkanja vlage ne da stiskati v kepe, temveč razpade v roki kot suh prah. Torej je le bolje, da ostanemo pri naših zmernih zimskih temperaturah, že zaradi veselega in zabavnega kepanja...

IZPRIČEVALA

Spet presedeli smo eno polletje;
zunaj je dež bil in megla in mraz;
drugo obeta pomlad nam in cvetje,
zatega sonca prijazni obraz.

Sonce naravo bo spet poživilo,
bistrejšje naše bodo glavé;
ko se bo jutro poletja daniло,
bodo počitnice, fantje! Juhé!

